

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьте:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не вольмеш милости і віри не вольмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. кв. Домбровського (Хорунжини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані відлі від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Соймова триднівка.

(X) Скликаний на 28. грудня галицький сойм закінчив в чотирох засіданях (двох дневних і двох нічних) пізною ночью з понеділка на вторник свою задачу ухваленєм кількох дрібних законів, бюджетової чотиромісячної провізорії і вибором нового краввого виділу. Сойм зібрав ся значно обновлений, але чи на користь, се покаже недалека будуччина — на чолі новий маршалок з давнього руского роду, гр. Андрій Потоцький і віцемаршалок, руский митрополит гр. Андрій Шептицький. У вступній промові запевняв кр. маршалок, що сойм буде з найбільшою печаливою розсліджувати і оцінювати всі домаганя також рускої народности і що на річевість і предметовість тих розправ не вплинуть ані події університетські, ані голося, які роздувають народні пристрасти і спори. Так само намісник привитав з цілою сердечністю руских послів і запевняв, що у него нема ніякого упередженя ані неприхильности для руского народу. Такі запевненя падали з того боку все з початком соймових сесий не один вже раз, але опісля бувало інакше. Побачимо, чи і сим разом не скінчить ся на обіцянках і запевненях.

Горстка руских послів вступила зараз в часі сеї триднівки на дорогу рухливої діяльности. Зараз на першім засіданю вніс п. Барвіньський внесенє о заснованє рускої гімназії в Станиславові, а на другім п. др. Олесницький внесенє в справі руского університету, крім того кілька наглих внесенє запо-

моги задля елементарних шкід і інтерпеляцій, а зараз при відкритю сойму зложили рускі послы устами голови руского клубу соймового д-ра Олесницького відому рішучу заяву, яку ми вже подали дословно.

До розправи над бюджетовою провізорією вислав руский клуб соймовий двох бесідників д-ра Могильницького і д-ра Короля і се надало цілий цілодневній (до пізної ночі протягненій) розправі чисто політичний напрям, так, що про фінансову сторону бюджету не було майже мови. Задлятого ціла розправа обертала ся около національно-політичних відносин в краю, около рускої справи, в котрій визначне місце заняли університетські події. Можна би було лише бажати, щоби руска справа з боку руских послів була поставлена з ширшого політичного а не лише галицького овиду, так як се звичайно з другого боку зазначає ся почутє і свідомість народної єдности і неподільности мимо розділу на краї і держави. Сподіваємо ся, що буде до того в найближшій будуччині нагода, коли сойм збере ся на довшу сесию.

Др. Могильницький вказав у своїй довшій промові на перепони, які не дають рускому народови розвивати ся спобідно. хоч змаганя рускої народности не мають метою ненависти до Поляків, а лише культурний розвиток відповідний єї історичному і числовому значіню, відпер запевненя, мовби то на полі шкільництва Русини були упривілейовані, зазначив покривдженє руского населеня при виборах до сойму, а на останку пояснив університетські події, котрі були споводовані не мнимим бунтованєм рускої академічної молодіжи,

а неприхильним для Русинів духом, який віє на львівськім університеті. Щоби відносини в краю поправили ся, треба передовсім доброї волі, треба, щоби Поляки не уважали Русинів котерією, а народом, що хоче жити своїм власним народним житєм. На останку відпер докір зроблений уступившим минушого року з сойму руским послам що-до нахилу до Росії.

Др. Король обговорював широко виборчі справи в краю і поступованє органів правительства і домагав ся, щоби Русинів трактовано яко рівноправний нарід. Доторкнувши ся університетських подій і річи д-ра Пілята, котрий намагав ся виправдати легальність поступованя університетських властей та завевняв о їх прихильности для рускої молодіжи і прав руского народу, пояснив, що молодеца кров зворушила молодіж, покривджену в національних правах, а головно від дальшого поступованя університетських властей і пошанованя прав і домаганя рускої народности на університеті буде залежати поворот академічної молодіжи до Львова.

Навіть з польского боку чуто було признаня, що виступленє руских речників було достойне і поважне і зробило в палаті і в правительствених кругах сильне вражінє.

З другої сторони треба зазначити, що і з польских лав і з правительственного стола проявляла ся охота і завзиви до мирної полагоди рускої справи, як і університетської зокрема. Особливо знаменні були слова генерального референта бюджетової провізорії гр. Станислава Баденького, котрий приняв заяву д-ра Могильницького, що руский нарід хоче жити сво-

АНТІН КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Артистичні душі.

Батько, мати і донька в партеровій ложі.

— Уг! нарешті...
— Винудила ся Люнечко?
— Ще би ні...
— І я мамунцю також мало не вснула. Що вони властиво хочуть?
— Спитай тата.
— Тихо... не признавай ся, що не знаєш.
— А то добре! Преці як не знаю чого, то можу спитати ся...
— Ба, коби я знав! Я признам ся тобі під секретом, що я здрімив ся на часочок, а як глянув потім на сцену, не міг розуміти нічого. Чекай, мама розповість нам перший акт дома, тай будемо знати...
— Хе, хе, хе!... Думаєш, що я знаю?... Глянь но, як тобі подобаєть ся та дама, що сидить проти нас?
— Або що?
— Та якто що? Та диви ся, який у неї капелюх... Я не бачила

ще такого на нікім. Щось він мені дуже підозрівої вартости. Як би так усьо правдиве, то мусів би коштувати що найменше двацять ринських... а може й більше.

— Тихо Люню, бо той наш сусід щось дуже слухав нашої бесіди.
— Мамунцю, а чого той старий чоловік плакав так страшно? Чого він так кричав?
— Мусіли йому зробити якусь кривду. Правда мамо?
— А вжеж...
— А щож йому зробили?
— Або я знаю? Чекай, завтра перечитаємо рецензю в «Слові»... Радник Юзичинський уклонив ся нам... Бачила...
— Бачила...

Він, вона, її сестра зі судженням.

— Ні, справді се щось кольосального!
— Правда, панно Стефцю, що чудова річ?
— А той Лицевич... Знаєте пане, я подивляю його.
— А так... так... так... Ну... але він має ліпші ролі. Нині місяцями не дописувало йому.

— Правда, правда, я завважала се. Знаєте... там... ну... в тій сцені, як то він...

— Ні, я сказав би, що він нині взагалі не тримав ся добре.

— Витворив иньшій тип, як повинен...

— Ну так, остаточно можна би й се сказати, хоч по правді він не сотворив нині цілком типу. Навіть годі вимагати від него, аби він простудював тип, коли він ролі не вивчав... Цілий час ішов за суфлером...

— Справді суфлера було найбільше чути...

— Аякже, я аж злостила ся на него!

— А я не могла уважати.

— Я якби сидів у першій ряді, то сказав би йому прямо, аби говорив троха тихше.

— Позвольте паньство, що скочу до суфету.

— Алеж прошу, прошу...

— Просимо, просимо...

— Ну, щастє, що вийшов. А то аж розпука брала ся слухати. І не мали про що завести розмови, та про гру.

— Е, знаєш Олю, ти маєш му-

жа, то й не потребуєш журити ся штукаю. А мойому Юлькови імпонує се, що я розумію ся на всім, усім інтересую ся...

— Ой, коби він рішив ся вже скорше женити ся, аби ти не потребувала інтересувати ся штукаю... Бо то, знаєш, кіцю, за богато йде тих десятков на кожду премієру...

— Щож я винна тому... Натякував щось за пів року...

— Дякую красно. Сего місяця вже четверта десятка. А нині мусів зичити. А в додатку нуджу ся, так смертельно нуджу ся...

— І я вже ледви сиджу.

— А щож я маю казати. Ви нудите ся, та бодай знаєте, що ніхто не буде вас індагувати. А я й нуджу ся і мушу уважати, бо не мине мене іспит.

— Та вже хоч не признавай ся, що нудиш ся.

— Йде...

— Може пані позволять пома-

док... Очи заіскрили ся, а руки сягають байдужно до торбинки і виймають від нехоча по одній...

(Дальше буде).

ім власним життям, і запевняв, що Поляки можуть і будуть піддержувати змагання Русинів в тім напрямі, бо се згідне з інтересами краю і польського народу, котрий не потребує бояти ся розвитку Русинів ані марнувати сил на ослаблене Русинів. Рівнож заявив, що поворот рускої молодіжки академічної до Львова лежить в інтересі краю і обидвох народів і з обох боків треба до сего допомогти.

На останку ще годить ся зазначити, що достойний і поважний тон теперішних руских послів, за який ще недавно п'ятовано Барвінщуків, був впливом клубового обговорення тактики і ми можемо лише з вдоволенням констатувати, що руский клуб соймовий вважає шкідним для самої справи гонене за дешевою популярністю, яка проявляє ся в яскравих, високопарних і пристрасних фразах, а має то переконане, що рішучим але поважним і достойним обговорюванем і оцінкою справ дійде скорше до бажаної мети. Рівнож констатуємо з вдоволенням, що руский клуб дійшов на основі тепер св'язно зробленого досвіду до переконання, що т. зв. людовці (Стапінський, Бойко, Кремпа, з котрих два перші були навіть поперті руским національно-демократичним комітетом і рускими головами) і інші т. зв. демократичні групи бажали-б лише, щоби рускі послі їх жар загрибали своїми руками, але коли прийде поперті рускі домагання (внесені о руский університет підписав ще Стояловский і Шаєр, інші т. зв. демократи, людовці і т. п. відмовили), тоді они усугубляють ся. Отже нехай се послужить руским послам указкою, що лише на себе можуть числити і ддятого тим-цінніші слова ВПр. Митрополита віцемаршалка Шептицького висказані до руских послів, що між ними а владиками найдуть ся східні точки до праці і що ім лежить добро руского народу на серці. Проява руских владик підчас соймової сесії буде отже цінною і конечною, а співділане руских послів з ними буде певно успішне і корисне для руского народу і рускої Церкви.

Причинки до історії сецесії русько-української молодіжки із львівського університету.

(Зібрав Василь Калинин).

(Дальше).

XIX. По відході богослова Гаврицака питає ся о. др. Фіалек богослова Теодора Мицька: »А рап со?« Б. Мицько починає говорити по русько-українськи, що прийшов в такій самій справі, як попередник. О. декан перебиває бесіду б. Мицькови: »Czy pan nie słyszał, jaka była historia z poprzednikiem pańskim? (т. є. з б. Гаврицаком). Proszę mówić po polsku, bo po rusku nie umiem.« Богослов Мицько заявляє, що по польськи не вміє, бо скінчив руську гімназію, й показує руське свідощтво. О. др. Ф. бере свідощтво до рук і сам дуже добре відчитує все півголосом; опісля переглядає по руськи написані карти впливові і складає до актів.

Ті обставини доказує ся свідком богословом П. р. Теодором Мицьком з Дмитря.*)

XX. Що о. др. Фіалек знає по русько-українськи, доказує: 1) що в лютім 1901 казав о

*) На тім перериваємо на разі наведене дальших фактів, які би посвідчили о тім, що академики-Русини були через о. д-ра Фіалка й других сенаторів львівського університету в своїх патріотичних почуваннях русько-українських обиджені і надіємо ся, що обиджені академики-Русини так в інтересі своїм власним, як і в інтересі незатрачених прав русько-українського народу подадуть до публічної відомості ще ті факти обид, дізнаних на львівськ. університеті, котрі повисше не були опубліковані.

Хоть ті факти були би подані в пропам'ятнім письмі до міністерства просвіти, або хоть би они були відірвано подані в часописах, то було би для докладного висвітлення положення нашої русько-української молодіжки дуже важне, всі ті факти разом зібрати і як найскорше опублікувати.

др. Ф. до богослова Дубицького Андрия: »Ja czytalem »Rustana« i dowiedziałem się, że w seminaryum są kasari; 2) що руське свідощтво богослова Теодора Мицька читав і розумів; 3) що як в досі наведених фактах доказано, руські індекси о. др. Ф. читав; 4) що на викладах церковної історії цитує руські і російські жерела; видко, що їх розумів.

Родимці!

В рр. 1894—1897 переселило ся кількадесят тисяч руских селян до Бразилії. Що було причиною сего переселення, всі ми добре знаєм. Не якась жажда збогачення, не брак охоти до праці, а страшна нужда вигнала їх з рідного краю, і веліла ім шукати способу до життя аж в далеких заморських краях. Ми мали нагоду бачити тих переселенців, що виїздили під опікою Товариства св. Рафаїла. Ми вишитували їх про причини сего безнадійного кроку та розказували ім, що там же їх страшна, надлюдська праця, а може і смерть. На всі наші толки одна у них була відповідь: »Як буде, так буде, а гірше не буде; ліпша смерть від тяжкої праці, або від укушення їдоватої змії, як повільне конане серед страшних болів голодового тифа. Все одно, чи ту нам умирати, чи де инде... тільки щоби був з нами хоть один священник, щоби хоть в неділю можна йти до св. церкви, та почути нашу прекрасну відправу, почути нашу рідну бесіду. От коби хоть кілька молитвенників, кілька букварів та книжок, щоби наші діти не позабули, що они Русинами. І що можна було зібрати, то давало ся ім, потішаючи, що як тільки осядуть на місці, то приїде до них священник і учитель.

І поїхали наші бідні брати. Що слабше, то погинуло в дорозі, або на плявцях кави, а яких 35—40.000 осіло громадно в полудневій Бразилійській провінції, Парані, і прорубавши відвічні ліси, по надлюдській праці здобули тільки, що вже ім тепер не грозить голодова смерть.

Та борба їх не скінчила ся. Побороли дикую природу, відперли диких Ботокудів, що не раз нападали на їх оселі, а тепер мусять бороти ся против культурних народів, які за всяку ціну постановили винародовати їх. В тамтих борбах остояли ся самі, в тій без нашої помочи мусять згинуть. Початок зробило трох священників Чина св. Василя і один св'ятський, які тепер суть в Парані і стали для них не лишень правдивими вітцями духовними, але і щирими провідниками в тій борбі о народне житє. Серед диких лісів вишукали они людей, лучили їх в брацтва і так зберегли їх для Церкви і нашої народности. Та годі ім бути всюда, годі хотьби раз в рік відвідати всі кольонії, тим більше, що і ім самим приходиться ся не раз боронити свого життя, не против диких племен тубольців а против культурних захожих народів.

І знова відзиває ся до нас той сам голос. »Братя не дайте нам пропасти, подайте нам помічну руку в борбі-обороні нашої віри і народности. Не за чуже посягаєм а бороним лиш свого. Постарайте ся о людей, що схотять стати нашими товаришами-провідниками. Богато дати ми ім не можемо, але з серця поділимо ся і послідним з ними.«

В тій то цілі завязав ся комітет, що поставив собі задачею призбирати потрібні фонди на вислане хоть двох священників і тількож учителів, з малою друкарнею потрібною до видавання часописи там на місці, без якої організація паранських Русинів та просвітна робота не можлива.

Родимці! За кілька днів засядете до св. вечери і ломачись просфорою, будете собі взаємно складати желаня, погадайте і на сих бідних переселенців, що розкинені по недоступних лісах, не почують голосу двона, звиваючого їх до церкви на велике святю. Пригадайте собі, що попри всі злидні, які перейшли, грозить ім ще одно лихо, що діткне і нас, а є тим се, що они полишені нашої опіки, мусять пропасти для нашої Церкви і для нашого народу. А коли се стане ся, то вина спаде на нас, і грядуче покоління — діти наші осудять нас, і скажуть, що ми жалували кілька сотників, щоби ратувати бра-

тів. Ні! Сего не буде, хто жертвує нинька на ріжні патріотичні цілі десятки корон, сей не пожалує і дрібного датку для zagrożених забелего переселенців, братів наших.

Тих кілька слів, не заохоти, бо такої відאי не потреба, а пригадки, рішив оголосити Комітет в повній надії, що кождий свідомий Русин порозуміє важність справи.

Датки можна пересилати або до Хвальних Редакцій руских часописей, або до Товариства взаємного кредиту »Дністер«, на книжочку вкладкову ч. 1799.

Львів, в грудні 1901.

Тит Ревакович, Роман Цеглиньский, о. Теодозий Лежогубский, Михайл Медичкий, Григорий Грозик.

Внесені д-ра Олесницького в справі руского університету.

На 5-ім засіданню 6-ої сесії VII періоду галицького сойму на дни 21. червня 1901. поставили рускі послі внесені в справі руского університету. Внесені то містило в собі резолюції до ц. к. правительства, щоби приступило до утворення у Львові університету з руским язиком викладовим а зглядно до креованя при існуючій львівськ. університеті на всіх виділах катедр з язиком викладовим руским. Жадане тоє було поставлене яко дальший постулат маючий сповнитися поступенно. Яко найблизший постулат піднесло тоє внесені в формі резолюції до ц. к. правительства жадані як найскоршого креованя на виділі правничім львівського університету катедр австрійського права процесового цивільного, права торговельного і векселевого, а на філософічній виділі тогож університету катедр клясичної філології, математики, фізики і наук природних з язиком викладовим руским.

Внесені тоє по першій читанню відослано рішенем сойму з 24. червня 1901. до комісії шкільної, а комісія тая не уважала відповідним над сим внесенем аж до кінця минулої сесії соймової застановляти ся.

Тимчасом справа тим внесенем обнята не перестала бути для культурного роввою Русинів в Галичині пекучою і перворядною потребою, а противно, зайшли факти і обставини, котрі скорі і успішне поладжене єї по мысли згаданого внесеня зділали конечном і необхідним.

Збільшене числа руских слухателів в львівськ. університеті з початком року шкільного 1901/2 до числа висше шести соток і скріплене через тоє природою річи так у них як і в цілій суспільности бажане осущення опертого на конституційнім законі права на руский університет — оправдані домагання тих слухателів під зглядом уживаня руского язика і письма в зносинах їх з властями університетскими, неприхильне і відпорне становиско тихже властей супротив тих домагань — неясність і недокладність а вчасти і повний брак позитивних постанов законних для унормованя сеї квестії — вкінці вийшовші з сего конфлікту між властями університетскими а рускими слухателями, котрих розультатом був небувалий ще нігде доси факт, що вся молодіж руска в числі висше 600 слухателів приневолена була опустити львівськ. університет — всі ті факти витворили такий стан річи, в котрім сповнені постулатів, в згаданім на вступі внесеню виражених, а менше як найкорше законне управильнене відносин язикових у внутрішнім урядованю львівського університету стало перворядною потребою дня і успівом унормальненя відносин на тім же університеті конечном для запобігненя наслідкам в найвисшій степені шкідливим так з огляду на науку, як і на загальне добро краю.

З тої причини вносять підписані:

Вис. Сойм зволить ухвалити:

Звиває ся ц. к. правительство, щоби:

а) приступило до заснованя у Львові руского університету, зглядно до креованя при існуючій львівськ. університеті на всіх виділах катедр з руским язиком викладовим;

б) як найкорше креовало на виділі правничім львівського університету катедр австрійського права процесового цивільного, права торговельного і векселевого — а на філософічній

відділі катедри клясичної філології, математики, фізики і наук природних з руским язиком викладовим;

в) управильнило як найскорше в дорозі закова відносини язикові у внутрішнім урядованю львівського університету гарантуючи рускому язикови повну на тім поли рівноправність.

Олесьницький, внескодавець, Шенцицький, Фациевич, Барвінський, Могильницький, Король, Гурник, Старух, Мазикевич, Барабаш, Глиджук, Остапчук, Охримович, Богачевський, Стояловський, Шаер.

АЛЬМАНАХ

русько-українських богословів.

По богоявленських святках виїде з друку Альманах русько-українських богословів. Є се збірка літературних праць наших богословів, що групували ся около Літературно-наукового Товариства русько-українських богословів та питомців львівської духовної семинарії.

Руська Громадо! Польська нетерпимість прогнала Твоїх синів в чужину... І розбрели ся молоді борці по всім усюдам, лишивши рідну землю...

Прогнала!... Та вольного духа горою не привалиш!... Незломний та пишний взнесеть ся він високо-високо, скупасть ся в сьвітляних промінях сонця правди і волі та набере сим до дальшої невсипучої борби за Твоє добро і славу...

Необідний!

Ось і тепер прийми, Руська Громадо, прийми щиро та тепло отсю маленьку збірку праць Твоїх синів... Від часів безсмертного Маркіяна се перший літературний подвиг русько-українських богословів... Прийми сю збірку праць Твоїх синів, яку вони лишаютъ Тобі на незабуди, — лишаютъ, ідучи на вигнане. Вона сьвідчить-ме, що Твоїх синів не зломить лютий ворог, не згасить сьвятого вогню високих ідеалів...

Ще не вмерла!

Чистий зиск призначений на заповоговий фонд богословів.

Передплату приймає з чемности друкарня п. Вол. Шийковського, ул. Коперника, ч. 5, а се тому, що комітет редакційний перебуває тепер на провінції. Передплата виносить 2 К, а книгарська ціна 3 К.

ПРОСИМО ВІДНОВИТИ ПЕРЕДПЛАТУ!

НОВИНКИ.

— Календар. В четвер: гр.-кат. Ігнатія муч.; рим.-кат. Макария. — В п'ятницю: гр.-кат. Юліяні; рим.-кат. Геновефи.

— **Вп. виборці чи то правиборці в тих громад Золочівщини**, котрі не прислали мені своїх підписів до протесту против вибору пана Аполінарія Яворського на посла до сойму з сільських громад округа виборчого золочівського, прошу зробити се без проволоки, — час до внесення рекурсу після ординації соймової є 12 день від дня отвореня сойму. Стилізация коротка: *Високий Сойме! Підписані виборці і правиборці* (або виборці самі або правиборці самі) *громади Н. Н. прилучають ся до протесту виборців і правиборців з громад Закомаря, Струтина, Ожидова, Угтшкова, Плузова, Рикова, Красносельць втесеного 28. грудня, 1901 до Високого Сойму против вибору пана Аполінарія Яворського на посла до Сойму з сільських громад округа виборчого золочівського.* (Підписи). Рубрум напашу сам. Ще раз прошу се зробити без проволоки і мені надіслати.

о. Танякевич, в Закомарю, п. Ожидів.

— **Лише для листів місцевих.** Наша замітка про звіну менструальну напись на скринці на головній почті у Львові не полишилась без успіху. Вже бачимо зовсім поправну напись: *Лише для листів місцевих* — на місце давньої: *Лише для Лустів М'їсцевух*.

— **Львівська адвокатська палата** відбула оноді загальні збори. З предложеного виділом звіту показує ся, що сего року вписано на адвокатську листу 18 нових членів, а з того 7 з осідком у Львові. Загалом адвокатська палата чистить 370 членів, з котрих 175 припадає на Львів, а 195 на провінцію. По прийнятю звіту з діяльності виділу відбули ся вибори.

До дисциплінарної ради війшли: др. Іван Кручкевич, др. Влад. Маєвський, др. Брон. Михневський, др. Стефан Федак, др. Жигм. Скворонський, а яко заступники: др. Ст. Френкель, др. Ж. Мариневський і др. Ем. Парнес.

Екзамінаторами для адвокатських іспитів вибрані: др. Мавр. Амбес, др. Т. Ашкенази, др. Бр. Чарнік, др. Ал. Долінський, др. Ст. Федак, др. В. Гоблевський, др. Як. Горовіц, др. Ф. Квятковский, др. Едв. Ліл'єн, др. К. Мікуліньський, др. С. Панет і др. Й. Врублевський.

Екзамінаторами для судейських іспитів: др. Ст. Белінський, др. Й. Чешер, др. Ів. Добрянський, др. Вл. Горецький, др. Г. Готліб, др. Ян Кучкевич, др. П. Пайонк, др. Із. Файлєс, др. В. Соловій, др. Микола Шухевич, др. Як. Раабе і др. Ерн. Тіль.

— **Іменована в армії.** «Денник військових розпоряджень» оголошує: Цісар іменував резервовими поручниками в піхоті, при стрільцях, піонерах та в полках залізничних і телеграфічних — 650 резервових кадетів, резервовими заступниками офіцерів 337 кадетів і 73 резервових підфіцерів; — в кавалерії поручниками 85 кадетів і 63 підфіцерів, заступниками офіцерів 8 підфіцерів, а кадетами 84 резервових підфіцерів; — в полевій артилерії поручниками 150 кадетів і 78 рез. підфіцерів, заступниками офіцерів 222 кадетів і 18 підфіцерів. Кадетами 286 рез. підфіцерів; — в фортечній артилерії поручниками 33 кадетів і 19 рез. підфіцерів, заступниками рез. офіцерів 72 кадетів і підфіцерів, кадетами 127 рез. підфіцерів; — в сьвітлярних відділах поручниками 8 кадетів і рез. підфіцерів, заступником рез. офіцера 1 підфіцера, а кадетами 21 рез. підфіцерів; — в трені поручниками 135 кадетів і 110 рез. підфіцерів, заступниками офіцерів 3 підфіцерів, кадетами 135 рез. підфіцерів.

— **Купуйте!** Товариство педагогічне рішило знизити ціну слідуєчих книжок:
История педагогії 60 сот.
Лисенко: Коза Дереза 50 " "
Учитель до 1900. р. 2 К — "
Дьвінок до 1900. р. 4 К — "
Картагенці і Римляни 20 " "
Кобзар малий 30 " "
Кобзар великий 2 К, опр. 2 К 40 с. і 2 К 70 " "
Podręcznik do kancelaryi szkół ludow. 60 " "
Др. Мандиур: Олімпій 40 " "
Марта Борецка 40 сот., опр. 60 " "
Др. Павловський: Думи народні 40 с., опр. 60 " "
М. Вовчок: Інститутка 40 сот., опр. 60 " "

— **Хто чесний?** З Відня доносять про подію, яка видає характеристичне сьвітло на понятє про честь у військових кругах. Недавно тому оженив ся звисий в широких кругах промисловець з надзвичайно гарною жінкою. Молода жіночка не додержувала вірности своему чоловікови і навязала зносини з одним молодим офіцером. Сі зносини ставали чимраз тіснійші та явнійші, так що офіцер в кругах своїх знакомих представляв жінку промисловця своєю вареченою. Чоловік старав ся наклонити жінку, щоби зірвала з офіцером, а коли се не помогло і він довідав ся про ціле се відношене, помер небавом з розпуки. Зраз по смерти промисловця молода жінка вийшла за офіцера. Тепер показало ся, що сей офіцер до «ради чести» 5. п. уланів кравової оборони, якого резервовим офіцером був померший промисловець, зробив донесенє, що сей промисловець не жадав від него сатисфакції за уведење жінки. Рада чести зарядила слідство і тепер видала ореченє, яким відобрала сему промисловцеві офіцерську рангу вже по смерти, і від брата помершого, який також є резервовим офіцером того самого полку, зажадала виданя офіцерского патенту. Брат помершого відмовив сему жадаю і удав ся до міністра війни, де его прийняв один з генералів — ексцеленцій загля вислоухав справу. Генерал висказав своє найбільше співчутє з причини сей афери і заявив, що він обурений сим ореченєм ради чести, яке «є актом бюрократичної брутальности». Потішаючи брата помершого, заявив ему, що не є обовязаний на такий розказ видати офіцерского патенту помершого, але ексцеленція запитав заравом, чи він не був би склонний видати сей патент в угодній добрі. Брат помершого відмовив сему рішучо і заявив, що радше сам зложить офіцерську рангу, чим би дозволив на зобиду помершого.

— **Кінематограф в хірургії** находить шораз більше приноврєвє. Технічна сторона операції не дасть ся так точно описати словами, як се представить кінематограф, передаючи кожний рух оператора. Такі живі образи незвичайно улекшують поясненя при викладах. Кінематографу при операціях перший уживав париский лікар проф. Довє.

— **Нащадки мамута.** Полярна експедиция, вилана петербурскою науковою академією в околиці Колимска, найшла в середнім Колимску замерзлого мамута в дуже добрім стані.

— **Клюб мало-спячих.** «Figaro» (доносить з Чикаго, що там основано «Клюб мало-спячих». Голова клубу промовляв на загальних зборах: «З власного досьвєду я пересьдичив ся, що відколи спю на добу лише 4 години, від тоді я

став ся енергичнійший, сильнійший і здоровий. Довго спати не є здорово, а є лише лїнивством. Члени клубу мусять пріречи, що они та їх діти не будуть довше спати як 4 години на добу». — Та супроти сего твердження лікарі радять, аби діти спали як найдовше та як найспокійнійше. Довший сон потрібний також людем нервозним та умислово працюючим.

— **Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові** оповіщує:

Уряджену доси тільки для руху особового стацію Штернберг, на залізници льокальний Рагас-Кацов в окрузі п. к. дирекції залізниць державних в Празі отворено з днем 5. грудня с. р. для руху загального.

— **На книжочку вкладкову Товариства взаім. кредиту «Дністер» ч. 1800.** на фонд академічної молодіжи вплинуло дня 28. с. м. дальші жертви: о. Е. В. Кузьма Чепелі датки зібрані в дни св. Николая на празнику в домі о. Кузьми паннами Іриною Пелехатою і К. Витошницькою 7 К, о. Порфирий Бажанський Сороки к. Львова 10 К, о. В. Твардєвич Дмитровичі 20 К, Товариство руских жєнщин в Станиславові 10 К, о. М. Яцкевич і его парохіяне в Коросні 14 К, о. Вас. і Юлія Кузьмичі Пісочна з допискою «Щастє Боже молодим героям, за їх починаєм встане уся русько-українська земля, як ще ніколи не вставала!», о. І. Мельник Береги 6 К, від парохіян при акафисті в церкві 6 К 84 с., П. Минько Гребенів від себе і парохіян 13 К 16 с., о. Летяк Магерів 1 К, Коморовский Волод. Тернопіль складку 6 К, Jan Pieniążkiewicz 1 К, Schafspitz 1 К, Бачинский 1 К, Schraufstätter 1 К, Т. Крохмальницький 1 К, Sternschuss 1 К, о. А. Заячківський Збарж складку 32 К, (від себе 10 К, Кіндрата Кальби 10 К, Т. Заячківського 1 К, Луки Гури 4 К, Андруха Шмигельского Залуже 1 К, Костя Редчука 2 К, Ілька Крука селян. зі Стрийки 1 К, Ів. Кобилянського 1 К, Стеф. Зарубинського 20 с., Яремка 40 с., С. Уричуна 20 с., Мих. Чупруна 40 с., Павла Лособєя 40 с., Д. Бучака 10 с., Адамовича 10 с., Н. Н. 20 с.), о. М. Залігач в Жовтанцях складку 80 К 30 с. (від себе 10 К, старшого брацтва в Жовт. 24 К, молодшого брацтва в Жовт. 20 К, з загальної складки в церкві 26 К, дрібними датками 30 с.), Уряд парохіальний в Залісє складку 31 К, (від парохіян 27 К, родини о. Ів. Нєгребєцкого 4 К), п-ні Константина Малицка Галич складку 10 К, (Ол. Малицка 2 К, К. Млодзяновска 2 К, М. Павлишин 2 К, Ів. Крижановский 2 К, Й. Гвоздьовский 2 К, Т. Гарасимович 2 К, Н. Сеґин 2 К, Сп. Пуницький 2 К, др. Партицький Станиславів 2 К, І. Оберлендер 2 К, Ланицький 2 К, др. В. Слоневский 5 К, Л. Готкий 5 К, Бв. Мусаковский 5 К, др. Литинський 5 К, Марк. Попель 4 К, о. Й. Романюк 4 К, др. Йонас зі Станиславова 4 К, Т. Ніжинська 40 с., Ів. Бат 40 с., А. Яновичева 60 с., Н. Н. 60 с., Ю. Уреулова 50 с., Ів. Левицький 50 с., Вол. Юркевич 20 с., Р. Юркевичева 20 с., Ан. Кузляк 20 с., М. Івасюк 20 с., Т. Ляшкєвич 20 с., о. Н. Винницький 6 К, К. Малицка 6 К, Т. Скрентовичева 1 К, А. Стебовский 1 К, А. Масляк 3 К, Ів. Скрентович 1 К, Р. Ткачкєвич 1 К, Ел. Ткачкєвичева 1 К, В. Романюк 1 К, П. Сеґин 1 К, В. Васильковский 1 К, Г. Пашинський 1 К, Ев. Іванкєвич 1 К, М. Сеґин 1 К, Ю. Попель 1 К, Й. Уреулі 1 К, А. Легин 1 К, Ів. Юркевич 1 К, Ю. Янович 1 К, В. Кнович 1 К, Н. Янович 1 К, М. Засєдволя 1 К, Ан. Надорожний 1 К, Теоф. Попель 1 К, Ів. Тарнавский 1 К, Т. Конопацький 1 К, Ів. Стоповский 1 К, П. Ольшанецкий 1 К, і 3 К без поданя імени); о. Стеф. Козбур Береги гірні 5 К, о. Єронім Моравский Криве 20 К, разом того дня 855 К 60 с.

До кінця грудня 1901 р. вплинуло загалом 27.047 К 98 с.

— **На академічну молодіж** зложив в нашій Редакції Вир. І. Б. 5 К і обовязав ся давати місячно по 5 К. Разом доси зложено у нас 146 К 82 с. З того передали ми 20 К дня 14. XII 1901 першому комітетови академиків, а решту зложили нині на книжочку вкладкову «Дністра» ч. 1800.

Телеграми.

Відень, 1. січня 1902. Як зачувати, в ново опрацьованім проєкті карного закона кара смерті не стала зовсім знесеною, лише ограниченою до надзвичайних случайв.

Чернівці, 1. січня. Вчєра отворено тут в присутности репрезентантів властей межимістєву телефонічну лінію Чернівці-Новоселиця.

Будапешт, 1. січня. Угорське кореспонденційне бюро заперечує донесенє деяких дневників, що міністер торговлі Геґедіс маб би уступити, а теку торговлі обняти президент міністрів Сель.

Прага, 1. січня. Чеський сойм замкнув правдоподібно в п'ятницю дня 3. с. м. по ухваленю бюджетової провізорії. Тоді начнуть ся чєско-німецькі угодові переговори.

* Читайте! *

Базилєя, 1. січня. Голова з'їзду сіоністів др Т. Герцль вказав як на найважчий вислід конгресу: організацію народного банку, який вже має увійти в життя і ухвалу утворення «народної скарбниці».

Пекін, 1. січня. Бюро Райтера доносить, що російський посол Лесар надіє ся вже скорого поладження манджурскої квестії. Лесар заявив, що коли підписане манджурскої умови не наступить до Нового Року ст. ст., Росія зірве переговори і задержить Манджурию в окупації.

Лондон, 1. січня. Лорд Кітшенер доносить з Йоганесбурга, що після справоздань вождів різних англійських колом, минулого тижня убито 35 Бурів, ранено 5, до неволі забрано 237, а піддало ся їх 57. Сим числом не є обняті страти ген. Девета, які мають виносити 30 убитих і 50 ранених. Війска Девета знаходять ся ще завжди в Лянгенбургу. Менші команди кружать в околиці Райц. Генерали Спенно і Плюмер оперують в околиці Амерфорту. Гамільтон 23. с. м. стрітив ся з відділом Бурів, який успів втечи, оставляючи 4 убитих і 11 ранених. Маренцій забрав 17 Бурів до неволі. Френч доносить, що его відділи роблять дуже добрі поступи.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Соснішна
Небувала, сензаційна програма!
від 16. до 31. грудня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

- 1) 15 медведів, 4 пси, 1 кінь. Найбільша тресура світа.
- 2) Дружина Hadji, Mohamed, 6 Арабів в невидимих продукциях.
- 3) Орлеанська дівця, найгарніший і найбільший образ (триває 15 минут) американського бюскопу.
- 4) Brothers Ceado, американські гімнастики на рухомій драбині.
- 5) Орхестра і рекламограф.
- 6) Lerette зі своїм мармурним псом Бен, плястичні постаті.
- 7) Maryvan Dyk, американська артистка в стрілявю.
- 8) The two Paulis, шпортовий акт на площі Lawn-Tennis.
- 9) Les Donvells, інструменталні виртуози.
- 10) Iza Fanchon, субретка.

Що дня о 8. год. вечером велике представле. В неділю і сьвята два представле. Що п'ятниц High-Life представле. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

„Переписний листок“

з Колядою на р. 1901.

появив ся накладом комітету, що займає се збиранем датків на запомоговий фонд рускої академічної молодіжи.

Один листок коштує 10 сот., а містить в собі кромі цікавої принагідної коляди ще і желаня Сьвят і Нового року, і доволі місця на записки і підписи. Чистий дохід з розпродажі призначений на повисший фонд. Хто би хотів зайняти ся розпродажою згаданого листка, звольти звернути ся до тов. взаім. кредиту «Двістер» у Львові, при чім зазначає ся, що низше 50 карток не висилає ся в комісову розпродаж.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,
яко гарна прикраса комнат і
Картини: Верещагіна, Шевченко в доми-
вині і Сластьона, Шевченкова
могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“
з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

„ТОВАРИШ“

ілюстрований календар на 1902. рік.

Ціна 1 кор. без пересилки поштової; з пересилкою о 10 сот. більше.

Замовляти у Сеня Горука у Львові, площа Домбровского ч. 1.

„ТОВАРИШ“ можна набувати також у всіх Філіях «Народної Торговлі».

— **На Боже деревце** постарало ся «Руске педагогічне Товариство» для наших діточок о правдиві королівські дари: «Ах, яке хороше!» Велика книжочка ч. 99. з артистично виконаними, кольорованими ілюстраціями (ціна 2 кор.) запізнає дитину з урядженем мешкань, селом, містом, горами, морем, паровими і електричними велізищами, тунелями і вїадуктами, самоходами і колесницями (біциклями), кухонними знаряддями, домашнім звїрем і дробом, дичиною наших лісів і екзотичних, городовиною і цвітами, міськими і сільськими типами, війском різних держав, найхарактеристичнішим плацтвом і діточими забавками. Скільки привємности і пожитку для дитини містять ся в сій книжці! Навіть на сільській закутї оно може виробити собі своє понятє про широкий світ та запіквити ся до него. — Немеше гарною і пожиточною є книжка ч. 98. «Приятелі дітий», (ціна 1 кор. 20 сот.), в якій зображені всі домашні звїрята, а при тім заміщено коло 50 до бірних віршів, казок, загадок та пісень. Між ілюстраціями є також побутові образки, як «молочарка везе молоко», «мисливий полює на зайця», «польованє на перепелиці», «виправа в Альпи», «повіз запряжений козами», «як пасуть вівці», «як стрижуть вівці», «як орють волами», «як доють корову». Дешо з того буде новиною для дітий вихованих в місті, децо заінтересує знов дітий, вихованих на селі. Між поезіями, крім віршів пояснюючих ілюстрації, знаходять ся там цінні річи, як «Журба», «Веснянки», «Осел і віл», «Гей, бики!», «Сиротина», «До праці» і др.

Ч. 100. «Для розривки» (ціна 1 К 20 с.), як і всі книжки, оправлена в тверду текстуру, прикрашена прегарною ілюстрацією. Як вже вказує заголовок, книжочка надає всілякі картини з життя дітий і допомагає тим самим чемним дітям придумувати собі ріжнородні і чемні забави. І так бачимо там: «Подорож в спальнім вагоні» (дівчинка спить в кошину), «Оборона перед дикими звїрами» (хлопчик ховає ся до коша перед котиками), «Відкрите нової ріки», «Понас в лісі», «Придержаний на горячїм учинку» (дівчинка зловила котика, який хотів задущити пташку), «Від павасти, не пронасти» (діти боронять ся від гусий), «Огородничка», «На проході», «Над ставком», «Маленькі свинки», «Вірний песик», «Забава з котиками», «Прачка», «Недітравний концерт», «Пес-весельчак між поважними дітьми», «Ябнятко перший раз на паші», «Страшний гратуч», «Діти і бузько», «Загадочна печера», «Кормленє криликів», «Цікава трійка», «Ізда на козонці», «Коло керниці», «В далекий світ». В сій книжочці заміщені вже поважніші поезійки, як «Воскреси Бояне!», «Зрадник», «Нива», «До молодіжи», «Псалом LXVII», а дальше загадки, байки і дуже багато вдатних, веселих віршиків до ілюстрацій.

Ч. 96. «Дітвора» (ціна 1 К), книжочка в гарній оправі з незмірним багатством ілюстрацій

без тексту, є там: церков, водний млин, ліля, канарок в клітці, качка з каченятами на воді сьпіваючі коси, щигли, гвоздик, румянок, вуд-вуд, медвідь з молодими, рицарський замок, синогорлиці, вітровий млин, корабель, жаба, адмірал-мотиль, паперяне орло, кінь на бігунах, фана, стрільба і шабля, кітка з котятами, фіялки, шпанки, порічки, синий метелик, зайці, пчола, вивірки, веселі кози, бузько в гнізді, яцирка, пава, труба, бажант, верблюд в пустині, малпа, сливки, лис, льви шукаючі добичи, підкова, острога, коробець, бубен, черешні, рожа, кінь і лошак, званок, овочі, коповка, лопата, сокира, кури з убрчатами, плуг, коні з возом, редька, товар при напою, ара, какаду, блават, левкоя, слонь, короп, мак, молоток і кліщі, шкільна юрба, гуска з гусенятами, парасоль і паличка, «правдива» стрільба і палаш, пес-сторож, суніці, олень з родиною, моримухи, виноград, баран і вівця, туппан. Таке багатство ріжних і вірно зображених предметів вистанє для дитини на довго для забави і науки.

Ч. 97. «Звїрята домашні» (ціна 80 сот.) в малім форматі і розкішній оправі подає з перепихом викінчені ілюстрації домашних звїрят, а поміж се велике багатство віршів. Подамо лиш заголовки деяких, щоби бодай в приближені дати понятє про багатий зміст сеї скарбниці віршиків для дітий. І так є там: «Родичам на новий рік», «Пісенька», «Загадки», «Свиня під дубом», «Сьпіванка дівчинки», «Мамі на імянини», «Пісня погонича», «Сьпіванка про коника», «Мамі на новий рік», «Лисця і осел», «Сестрі на імянини», «Вовк та ягця», «Родичам на імянини», «Таткови на імянини», «Пава і голуб» і ще багато загадок та неназваних віршів.

Ч. 94. «Друга книжочка для малих дівчат» (ціна 20 сот.) зложила Евгенія Ярошиньска з оповідань: «Хліб насущний», «Найбільший скарб», «Нагороджена милостиня», «Коралі» і «Талька». Повні два аркуші друку доброго змісту за 10 кр.

Ч. 93. «Серед цвітів» фантастична комедія для дітий в 2 діях з танцями і сьпівами (ціна 16 сот.) перевела з російської мови Клявдія Лукашевич. Ся інтересна книжочка обіймає також повні два аркуші друку і коштує сказочну ціну 8 кр.

Щира дяка належить ся «Педагогічному Товариству» зі сторони родичів. Хто дбає про душевний та умисловий розвій своїх дітий, щоби в них завчасу розбудити охоту та цікавість до книжки, сей певно удасть ся чи до Тов. ім. Шевченка, ул. Чарнецького 26. чи до Ставропільської книгарні ул. Руска 3., щоби зробити приємність своїм дітям на Рїздвяні Сьвята.

Нехай довгі зимові вечери дітвора жуживає з користю для себе, нехай з зараня вчить ся цїнити і любити руску книжку, розширює свій світогляд та вправляє пам'ять вичуванем віршиків. Видаток малий, а користь і приємність величезна. Тому не ліньте ся замовляти, рускі родичі, бо Сьвятій Вечер вже ось-ось недалеко.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			осп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	1:55	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	до Станиславова, Пидволочиского, Потутор	6:25	2:08	з Чернівців (Ішкан, Галаду), Гусятина	до Пидволочиск (Київ) Бродів дв. головний
6:20	2:08	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	6:30	2:15	з Янова	до Брехович від 16. мая до 15. вересня в неділі і сьвята
6:46	2:40	з Тернополя, Бродів на дв. Пидзамче	до Сокала, Белзця, Рави рускої і Любачова	6:43	2:40	з Янова	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята
7:45	2:55	з Лавочного (Пешту) Калуща, Сянока	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	6:46	3:05	з Янова	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
7:45	3:05	з Сокала, Рави рускої	до Янова шоденно від 16. мая до 30. цвіт. 1902 шоденно	6:50	3:15	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.
8:00	3:26	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.	7:45	3:30	з Рашова, Любачова, Самбора	до Рашова, Хирова, Любачова
8:10	3:30	з Станиславова (Кересмеже, Потутор)		8:00		зі Станиславова (Кересмеже, Потутор)	
8:15		з Янова		8:10		з Янова	
8:15		з Скольного, Калуща, Хирова з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.		8:15		зі Скольного, Калуща, Хирова з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	
8:50		з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)		8:50		з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	
11:45		з Самбора, Борислава, Стрия		9:15		з Самбора, Борислава, Стрия	
11:55		з Пидволочиск (Київ) Бродів на дв. Пидзамче		9:25		з Пидволочиск (Київ) Бродів на дв. Пидзамче	
12:55		з Кракова		9:42		з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна	
1:10		з Чернівців, Ішкан		10:20		з Станиславова, Пидволочиск, Бродів, Гусятина дв. Пидзамче	
3:14		з Сокала, Белзця і Любачова		10:25		до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
4:40				10:25		до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята	
5:11				1:25		до Брухович від 16. мая до 15. вересня в неділі і сьвята	
5:35				2:15		до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
5:50				3:05		до Янова шоденно від 16. мая до 30. вер.	
5:40				3:15		до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.	
6:00				3:26		до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.	
				3:30		до Рашова, Хирова, Любачова	
Ніч		Ніч		Ніч		Ніч	
7:36	8:40	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6:10	12:45	до Станиславова	до Станиславова
8:20	9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. шоденно	з Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6:20	12:45	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
9:41	12:15	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	з Кракова (Відня, Берліна, Ясла, Розвадова)	6:30		до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 шоденно	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 шоденно
9:20				6:35		до Лавочного (Пешту) Калуща, Хирова	до Лавочного (Пешту) Калуща, Хирова
9:50				7:10		до Тернополя, Бродів дворець головний	до Тернополя, Бродів дворець головний
9:40				7:32		дворець Пидзамче	дворець Пидзамче
10:20				7:25		до Сокала і Рави рускої	до Сокала і Рави рускої
10:20				7:52		до Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)	до Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)
10:02				9:30		до Янова від 1. мая до 15. вересня	до Янова від 1. мая до 15. вересня
3:12				10:30		до Чернівців і Ішкан	до Чернівців і Ішкан
3:35				11:00		до Кракова, Відня, Варшави	до Кракова, Відня, Варшави
				11:10		до Пидволочиск, Бродів дв. головний	до Пидволочиск, Бродів дв. головний
				11:22		до Янова від 1. мая до 15. вересня	до Янова від 1. мая до 15. вересня
				4:10		до Кракова, Відня, Берліна, Самбора	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора
				4:45		до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод

ЗАМІТКА: Пера нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменю 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мін. часу львівського. — В місті видають білети їзди: звичайні білети агенція часоспий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсманна ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красівських ч. 5. в подвір'ю, сходи II, двері ч. 52.) в урлодних годинах (8—3 а в сьвята 9—12).